

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Het Leven Ende Mirakelen Vanden H. Ende Honichvloeyenden Leeraer Bernardvs

Verstock, Gasparus

T'Hantwerpen, 1650

Cap. 16. Hoe Bernardvs altijd de vreedsaemicheydt bemint heeft.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37315

neersticheyt ghedaen heeft om haer sieck
kindt te ghenesen, ist saecken sy ten lesten
siet dat al verlozen moeyte is / om dat
kindt moet sterben / die sal ophouden
van krijten &

CAPITTEL XVI.

Hoe BERNARDVS altijd de
vreed-saemicheyt bemint heeft.

BERNARDVS in alle de voorszmelde
Deughden uyt-stekende / heeft daer-

m-boven eenen grooten lief-hebber van

vreedsaemicheyt ghetweest; want als pe-

mant yet van hem op een onbehoorzelyc-

ke manier begheerden ende dat weyger-

den / booz de tweede repse wederom co-

mende / en liet hem sonder contentement

niet dooz-gaen; om dat hy uyt natuere-

lycke ghenegentheyt (ghelijck hy ons sel-

ber dickwils beleden heeft) allen schan-

dael haetten / ende de moepelijckheyt van

den-iegelijck te verdraeghen hem seer

maer was / nochtans niet te gheboelen

onmogelijck scheen te wesen. Soo dat

hy niemant en versmaede / ende nie-

mandts schandael cleyn achten / al ist

saecken dat hy de waerheydt Godts ende

rechterveerdicheydt boozstelden. Hierom

so dickwils alst van noode was de qua-

de

Sijn dis-
cretie int
berispen.

de wercken van yemant te berispen oft
beletten / was hy 't selve met sulcken
rispen raede doende / dat de ghene die be-
rispt wierden / in haer ghedachten dick-
wils sijn discretie oberpeysden. Wy heb-
bender sommighe ghesten / van de welke
wy 't niet ghemeynt hadden / als sy be-
rispt hadden gheweest / hem met meerdere
Godtruchtheypdt dienden ende naer-
volghden. 'T wort ghesept dat hy benij-
ders ghedadt heeft / om dat hy van de-
sen kant oock soude verdiensten hebben ;
maer sijne trefselijcke wercken ende naem
was soo verheben by een-iegheelijck / dat
ter dese quade beeste niet aen en kost :
Daer-en-boven / die hem benijden / wien-
den dooz sijne ootmoedicheyt ende saech-
moedicheydt betwommen / met welcke
den obergoten / ende met ghediensticheyt
voorzomen ; want hy was gheleert
quaet met goet te loonen / ghelijck hy tot
de keltigheusen der heylighe Orden van
Premonstrept in sijnen twee-hondert en
de twee-en-veertichsten brief schrijft / daer
hy onder allen seyt : Ick sal u lieden
aenhanghen / al en wilt ghy-lieden niet.
Ick sal u lieden aenhanghen / al en wilt
ick selver niet. D'ontwillighe sal ick ghe-
ben / d'ondanckbaere toe-worpen / ende
ick sal eeren die my versmaeden.

Sijne vre-
de-soec-
kende
liefde.

hy beminden allen de menschen met
sulcken

fulcken broederlycke liefde / dat hy dooz
 't schandael (ghelijck hy plachte te belij-
 den) grootelijck bedroeft wiert / der ghe-
 ne die hy gheen occasie van schandael
 ghegeven en hadde. Hier dooz gheschie-
 den dat sijn Goderbzuchtigh hert dooz
 't schandael van een ander meer bedroeft
 wiert / als hem de supberhepdt sinder
 consentie vertroosten : ende soo ghe-
 beurden dat hem dochte 't schandael niet
 ronnen te verbzjffen / als hy niet en sagh
 van maer 't quam / maer soo dickwils
 als hy den oorzponck daer van hadde
 ghebonden / was hy seer blij / om alsoo
 den mensch booz sijn selven / oft Gode
 booz den mensch / niet sonder oorzaeke
 ghestoort / te voldoen.

Tot 't Gheestelijck ghemack ende on-
 ghemack van een-iegelijck droegh hy
 groote affectie / ende 't was hem een y-
 verighe begheerte ende de grootste blij-
 schap / te sien de bzuchten van 't gheeste-
 lijck leben / de bekeeringhe der sondae-
 ren: Met de lichaemelijcke kranckhepdt
 hadde hy een Goderbzuchtigh medelij-
 ck / ende sijne beleefshepdt was soo groot /
 dat hy niet alleenelijck met de menschen /
 maer oock met de vogels des lochts ende
 besten der aerden medelijden ghehadt
 heeft : want 't is somtijdts geschiedt / als
 hy op de reyse was en de jaeghers sagh

¶ 4

eenen

Sijn dis-
 crete af-
 fectie tot
 een-ic-
 ghelijck.

Sijn me-
 delijden
 met de
 creatue-
 ren.

Exempel
 sijns me-
 delijden.

eenen hase verbolghen / oft eenen steen-
kruyter de boghels des lochts / dat hy met
een Crups te maecten die verlossen / en
de teghen de jaeghers seyde dat sy boog
niet iaeghden ende in sijn teghenwoog-
dicheydt niet vanghen en souden.

CAPITTEL XVII.

Hoe BERNARDVS in sijne boe-
ken beschreven vvort, ende van
sijn liefde tot Godt ende sijnen
even-naesten.

Dat is int cozt verhaelt de heylighe
manieren van onsen vaeder BER-
NARDVS, naer ons cranck vermoghens.
Maer veel verheufder in sijne boeckē be-
toont hy hem / d'welck seer lichtelijck tot
sijne hzieden is te bemercken daer hy tot
sijn ghedaente ende helde schijnt wtghe-
dzucht te hebben en sijn seluen boog-
nen spieghel te stellen / datmen de woog-
den vanden H. Ambrosius hem seer
mach toe-schryben / seggende: dat hy tot
sijnen lof sijn seluen p̄st̄t ghelauert
gheroont wort met sijn schriften. It dal
pemandt begheert te weten wat een
sochvuldighen rechter ende onderse-
ker hy vanden eersten af sijn selfe
ghe-

Ende in-
de geest.